Οἱ πρῶτοι Ἀμερικανοὶ ἐπισκέπτες στὴν Κούβα

ΕΚΘΕΤΟΥΝ ΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΩΝ

ΑΒΑΝΑ. «Ἡ ὁμάδα τῶν Ἀμερικανῶν ποὺ πῆγε στὴν Κούβα, σὲ μιὰ πρώτη ἐπίσκεψη ἀβροφρο συνῆς καὶ ἐπικοινωνίας, εἶναι ἡ πιὸ πολυαριθμη ἀπὸ τότε ποὺ ἔγινε ἡ εἴσβολὴ στὸν Κόλπο τῶν Χοίρων. Καὶ εἰλικρινὰ μᾶς ἄρεσε πολὺ περισσότερο αὐτὴ ἡ ὑποδοχὴ ποὺ μᾶς ἐπιφυλάξατε».

Τὰ λόγια αὐτὰ εἶπε σὲ μιὰ προσφώνηση, στὴ διάρκεια δεῖπνου στὴν Κούβα, ὁ Ἀμερικανὸς γερουσιαστὴς Τζαίημς Ἀμπουρέζκ, ποὺ, μαζὶ μὲ τὸν γερουσιαστὴ Μὰκ Γκόβερν ἀπὸ τὴ Νότια Ντακότα καὶ μιὰ ὁμάδα ἀθλητῶν τοῦ μπάσκετ—μπὸλ, πραγματοποίησαν ἐπίσκεψη στὴ χώρα τοῦ Φιντὲλ Κάστρο.

Οἱ Κουβανοὶ περίμεναν νὰ ἀκούσουν τὴν μετάφραση γιὰ νὰ γελάσουν. Τόσο οἱ ἀθλητές, ὅσο καὶ οἱ δύο γερουσιαστὲς ποὺ πῆγαν στὴν Κούβα γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὸ «νέο Κουβανὸ πολίτη», βρῆκαν ἀνθρώπους, ποὺ τοὺς δέχθηκαν ἐγκάρδια καὶ ἔτσι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ὑποχρεώθηκαν νὰ ἀπαντήσουν μὲ εἰλικρινεῖς ἐκδηλώσεις. Ἰδιαίτερα μάλιστα, ὅταν ἐπισκέφθηκαν πολλὰ σχολεῖα καὶ ἄκουσαν τὰ παιδιὰ νὰ φωνάζουν: «Γέλασε μαζί μου!».

Ὅταν ἀναγγέλθηκε ἡ ἐπίσκεψη τῆς ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας, ἕνας ἐφημεριδοπώλης ἐξεφώνιζε: «Ἔρχονται οἱ Γιάνγκηδες!». Ἀλλὰ ἡ ὑποδοχὴ ἦταν διαφορετικὴ καὶ ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία, ποὺ πῆ ωθημένο δυτικὸ φυλάκιο τοῦ Κομουνισμοῦ, υποχρεώθηκε νὰ δεῖγε νὰ ἐρευνήσει αὐτὸ τὸ πρυξει τὴν ἴδια φιλία, καλωσύνη καὶ εὐθύτητα.

Τὸ μόνο παράπονο ποὺ διατυπώθηκε ἀπὸ τὴν κουβανικὴ πλευρά, ἦταν τοῦ ὑπουργοῦ Ἀμύνης Ραοὺλ Κάστρο, ἀδελφοῦ τοῦ Φιντὲλ, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι πολὺ συχνὰ πετοῦν πάνω ἀπὸ τὴ Κούβα ἀμερικανικὰ κατασκοπευτικὰ ἀεροπλάνα καὶ ἐνοχλοῦν τοὺς κατοίκους μὲ τὸν θόρυβο ποὺ κάνουν.

Ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν ἄτομα προερχόμενα ἀπὸ τὴ Νότιο Ντακότα, θέλησε νὰ ἔχει ἕνα διάλογο. Ὁ Μπὸμπ Ντετζόνια, πρόεδρος, πρύτανις στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Νοτίου Ντακότας, ποὺ ἐξεπλάγη, γιατὶ εἶδε πολλὰ συνθήματα ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, εἶπε σὲ μιὰ στιγμή:

«Δὲν αἰσθανόμαστε σὰν ἰμπεριαλιστές, ἰδιαίτερα μάλιστα ἡ Νότιος Ντακότα πρέπει νὰ θεωρηθεῖ σὰν ἡ λιγώτερο ἰμπεριαλιστικὴ πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς»

Ὁ Στὰν Μάρσαλ. διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἀθλητισμοῦ στὴ Νότιο Ντακότα, εἶπε ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς πολιτείας εἶναι μόνο 600 000, ἐνῶ ἡ Κούβα ἔχει 8.000.000 κατοίκους. Καί, ὅμως, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθλητῶν της εἶναι συνκριτικὰ πολὺ μενάλος. Ἡ ἐπίσκεψη τῆς ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας ἔχει ἕνα πολιτικὸ μήνυμα: τὴν ἔναρξη ἐνεργειῶν γιὰ τὴν ἀποκατάσταση σχέσεων ἀνάμεσα στὶς δύο χώρες. Ἀλλὰ ἂν ὑπάρχουν Ἀμερικανοί, ποὺ διερωτῶνται γιατὶ συνεχίζεται ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Κούβας, οἱ πολιτικοὶ ποὺ ἀνέλαβαν τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ἐξομάλυνση τῶν σχέσεων βρίσκουν ὅτι αὐτὸ δὲν ἔχει πλέον ἔννοια. Ἕνας συντηρητικὸς γιατρός, ὁ δόκτωρ Μάγκνιουσον, διερωτᾶται:

«Ἀφοῦ ἔχουμε ἀναγνωρίσει τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὴν Κίνα, γιατὶ νὰ μὴν ἀναγνωρίσουμε μιὰ χώρα ποὺ βρίσκεται σὲ ἀπόσταση 90 μιλίων ἀπὸ τὶς ἀκτές μας;».

Ὁ δόκτωρ Μάγκνιουσον, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας, εἶδαν στὴν Κούβα νέα σχολεῖα, ἐργοστάσια, σπίτια, ἀλλὰ διατηροῦν τὶς ἀμφιβολίες τους γιὰ τὸν μαρξισμὸ καὶ δὲν βλέπουν ὅτι ἡ κουβανικὴ κοινωνία εἶναι μία κλειστὴ κοινωνία. Τὰ συμπεράσματά του συνοψίζονται στὰ ἀκόλουθα:

«Εἶμαι ἐνθουσιασμένος καὶ εὐχαριστημένος ἀπ' ὅσα εἶδα στὴν Κούβα. Πολὺ πιθανὸν στὸν καιρὸ τοῦ δικτάτορα Μπατίστα ἡ κατάσταση νὰ ἦταν ἀνυπόφορη. Μοῦ εἶπαν ὅτι ἡ κυβέρνησή μας εἶναι ἐξαιρετικὰ σκληρὴ ἀπέναντι στὸν Φιντὲλ Κάστρο καὶ ὅτι ἂν τοὺς δίναμε βοήθεια, ἴσως νὰ ἦταν στὸ πλευρό μας».

ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὴ Νότιο Ντακότα ἄκουσαν ἀπὸ τοὺς Κουβανοὺς ἐπισήμους νὰ τοὺς μιλοῦν γιὰ τὴν ἰδεολογία τους καὶ γιὰ ὅσα πιστεύουν ὅτι ἀποτελοῦν ἀξίες στὴ ζωή: Ἄκουσαν τὸν ὑπουργὸ Παιδείας νὰ μιλάει γιὰ τὴν μορφωτικὴ ἀξία τῆς ἐργασίας καὶ νὰ τονίζει πὼς ὅλα τὰ παιδιὰ ποὺ πηγαίνουν σχολεῖο θέλουν νὰ δουλέψουν δημιουργικὰ στοὺς ἀγρούς, ἐνῶ θὰ συνεχίζουν τὶς σπουδές τους. Ὅλα ὅσο εἶπε, δὲν εἶναι ἄσχετα μὲ αὐτὰ ποὺ μαθαίνουν τὰ παιδιὰ στὴ Νότια Ντακότα.

Σ' ἕνα σχολεῖο, σὲ ἀγροτικὴ περιοχὴ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξεπλάγησαν ὅταν εἶδαν ἀγόρια καὶ κορίτσια νὰ κρατοῦν μὲ προσοχὴ σημειώσεις γιὰ τὰ μαθήματα τῆς Φυσικῆς καὶ τῆς Χημείας ποὺ τοὺς παρέδιδαν. Ἕνας Ἀμερικανὸς σπουδαστής, ὁ Ἄρνι Μπάουερ, ἐντυπωσιάστηκε μὲ τὸν ἔλεγχο ποὺ ἀσκεῖται σ' αὐτὰ τὰ παιδιὰ προτοῦ ἀρχίσουν νὰ μαθαίνουν. Ρώτησε ἕνα καθηγητὴ γιατὶ θὰ πρέπει οἱ δάσκαλοι ὅλη τὴν ἡμέρα ν' ἀσχολοῦνται μὲ προβλήματα πειθαρχίας κι' ἐκεῖνος ἀπάντησε ὅτι διαμορφώνεται τώρα στὴν Κούβα ἕνας νέος τύπος ἀνθρώπου μὲ νέες συνήθειες.

Τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ἐπικοινωνία, εἶχαν οἱ δύο γερουσιαστὲς τῆς Νοτίου Ντακότας Τζώρτζ Μὰκ Γκόβερν καὶ Τζαίημς Ἀμπουρέζκ. Ὁ γερουσιαστὴς θὰ μποροῦσε νὰ περάσει τὶς διακοπές του στὴν Κούβα. Ἀλλὰ μερικοὶ πολίτες στὴ Νότιο Ντακότα στενοχωρήθηκαν διότι πῆγε ἡ ὁμάδα μπάσκετ μπὸλ στὴν Κούβα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀθλητὲς χειροκροτήθηκαν ἀπὸ 15.000 θεατές. Καὶ στοὺς δύο ἀγῶνες τοῦ μπάσκετ μπὸλ, ἡ ἀμερικανικὴ ὁμάδα ἡττήθηκε.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπισκέπτες πήγαν στὰ καταστήματα, γιὰ νὰ ἀγοράσουν διάφορα ἀντικείμενα. Ἡ ἐντύπωση ποὺ ἀπεκόμισαν ἦταν ὅτι βρίσκονται σὲ μιὰ χώρα, ὅπου ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψη προϊόντων, καὶ εἰδῶν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι πολλὰ εἴδη διανέμονται μὲ δελτίο, ἐνῶ ἡ διαδικασία γιὰ τὶς ἐμπορικὲς συναλλαγὲς ἔχει μεγάλη γραφειοκρατικὴ διαδικασία.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπισκέπτες πῆδαν στὴν ὕπαιθρο καὶ φτωχὰ χωριά, ποὺ τοὺς θύμισαν ἄλλα νησιὰ στὴν Καραϊβική. Ὁ κ. Μπάρτ, μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας, εἶπε ὅτι ἔνοιωσε θλίψη βλέποντας αὐτὰ τὰ σπίτια, παρατήρησε ὅμως ὅτι δὲν εἶδε ποτὲ του τὶς φτωχὲς συνοικίες τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἡ «Διεθνὴς Ἀμνηστία» ἀκούει τὶς κραυγὲς τῶν κρατουμένων

ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΥΡΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Δυὸ φωτογραφίες σὲ μεγέθυνση, ἀπὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως, περιβάλλουν τὴν πόρτα τῆς εἰσόδου στὴν ὁδὸ Τέσμπλαντ 53, στὸ Λονδῖνο ὅπου βρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστίας. Δὲν ἔχει σημασία ἂν οἱ φωτογραφίες πάρθηκαν ἀπὸ κάποιο στρατόπεδο συγκεντρώσεως τῆς Χιλῆς, τῆς Γουϊνέας, τῆς Νότιας Ἀφρικῆς, ἢ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Γιὰ τὴν Διεθνὴ Ἀμνηστία, τὸ μόνο ποὺ ἐνδιαφέρει εἶναι οἱ ἄνθρωποι πίσω ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα.....

Διεθνὴς Ἀμνηστία: «Μιὰ κομμουνιστικὴ ὀργάνωση, ἀνίκανη νὰ ἐκτιμήσει τὰ γεγονότα στὴ Χιλὴ καὶ ἀπόλυτα ἐλεγχόμενη ἀπὸ τὴ Μόσχα». Ἔτσι, τὴν χαρακτήρισε ὁ Χιλιανὸς πρεσβευτὴς τῆς Μαδρίτης.

«Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ δυναμικὲς ὀργανώσεις τῆς Δύσης, ποὺ ἔχει ἀναλάβει τὸ ἰδεολογικὸ σαμποτάζ», ἔγραψε ἡ σοβιετικὴ ἐφημερίδα «Ἰσβέστια».

Διεθνὴς Ἀμνηστία: Μιὰ ὀργάνωση ποὺ μάχεται γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς ἰδεολογικὲς διακρίσεις. Μιὰ ὀργάνωση μὲ 100.000 μέλη σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, μὲ παραρτήματα σὲ 35 χῶρες καὶ μ' ἕνα προϋπολογισμὸ γιὰ τὸν ἑπόμενο χρόνο ποὺ φτάνει σχεδὸν τὰ 55 ἑκατομ. δραχμές.

Πῶς γεννήθηκε ἡ Διεθνὴς Ἀμνηστία, αὐτὴ ἡ ὀργάνωση ποὺ ἀποβλέπει στὸ σεβασμὸ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων;

ΕΤΣΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ

Ἕνα πρωϊνὸ τοῦ 1961, ὁ Λονδρέζος δικηγόρος Πῆτερ Μπένενσον, ἀνοίγοντας τὴν ἐφημερίδα του, διαβάζει μὲ ἀγανάκτηση ὅτι δύο Πορτογάλοι φοιτητὲς καταδικάσθηκαν σὲ ἑπτὰ χρόνια φυλάκιση, ἐπειδὴ σήκωσαν τὰ ποτήρια τους — σ' ἕνα ρεστωράν — καὶ ἤπιαν γιὰ τὴν ἐλευθερία..... Χωρὶς νὰ χάσει λεπτό, ὁ Πῆτερ Μπένενσον ἔτρεξε στὴν πορτογαλικὴ πεσβεία γιὰ νὰ διαμαρτυρηθεῖ.

Ὁ Πῆτερ Μπένενσον δὲν εἶναι ἕνα τυχαῖο πρόσωπο. Ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια, διέσχιζε τὸν πλανήτη καὶ παρευρισκόταν σ' ὅλες τὶς πολιτικὲς δίκες — στὴν Οὐγγαρία, στὴν Ἱσπανία στὴν Κύπρο, στὴ Νότια Ἀφρικὴ — εἴτε σὰν συνήγορος, εἴτε σὰν παρατηρητὴς τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Νομικῶν.

Πίστευε στὴ δύναμη καὶ στὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀτομικῆς διαμαρτυρίας, ἀλλὰ ἡ πεῖρα του τοῦ εἶχε ἀποδείξει ὅτι αὐτὸ δὲν ἦταν ἀρκετό. Ἔτσι σκέφθηκε ὅτι μεγαλύτερη ἀπήχηση θὰ εἶχε μιὰ κινητοποίηση τῆς κοινῆς γνώμης, γιὰ νὰ στρέψει τὴν προσοχὴ τῆς στοὺς πολιτικοὺς κρατούμενους ὁλόκληρου τοῦ κόσμου — καπιταλιστικοῦ καὶ κομμουνιστικοῦ.

ΕΤΣΙ «ΑΝΔΡΩΘΗΚΕ»

Ἡ ἰδέα του ἐνθουσίασε δυὸ φίλους του, τὸν Ἔρικ Μπαίηκερ, «διαπρεπῆ Ἄγγλο Κουάκερο» καὶ τὸν Σὼν Μὰκ Μπράϊντ, πρώην ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰρλανδίας, ποὺ τὸ 1974 τιμήθηκε μὲ τὸ Νόμπελ Εἰρήνης, γιὰ τὴ δραστηριότητά του, ἐπικεφαλῆς τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστίας.

Στὶς 28 Μαΐου 1962, πρῶτο τὸ περιοδικὸ «Ὀμπσέρβερ» καὶ κατόπιν πολλὲς καθημερινὲς εὐρωπαϊκὲς ἐφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας, δημοσίευσαν τὴν ἔκκληση τοῦ Μπένενσον, μὲ τίτλο «Οἱ ξεχασμένοι κρατούμενοι».

«Ἀνοῖξτε τὴν ἐφημερίδα σας — δὲν ἔχει σημασία ποιὰ μέρα τῆς ἑβδομάδας. Θὰ διαβάσετε ὅτι κάπου στὸν κόσμο ἕνας ἄνθρωπος ρίχτηκε στὴ φυλακή, βασανίστηκε ἢ ἐκτελέστηκε ἐπειδὴ οἱ ἰδέες του ἢ ἡ θρησκεία του δὲν ἄρεσαν στὴν κυβέρνησή του», ἄρχισε ἡ ἔκκληση τοῦ Μπένενσον.

Τὸ κείμενο συνόδευαν ἕξη φωτογραφίες πολιτικῶν κρατουμένων (ἢ κρατουμένων συνειδήσεως, ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ ἡ Διεθνὴς Ἀμνηστία): τοῦ ἄγνωστου τότε Ἀγκοστίνο Νέτο, σημερινοῦ προέδρου τῆς Ἀγκόλα, τοῦ καρδινάλιου Βιντσέντσυ πριμάτου τῆς Οὐγγαρίας, ἑνὸς μαύρου Ἀμερικανοῦ πάστορα, ἑνὸς Ρουμάνου φιλόσοφου, ἑνὸς Ἕλληνα κομμουνιστὴ καὶ ἑνὸς Τσέχου ἀρχιεπίσκοπου.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΠΗΧΗΣΗ

Ἡ ἔκκληση, εἶχε τέτοια ἀπήχηση, ὥστε στὶς 23 Ἰουλίου τοῦ ἴδιου χρόνου, ἡ Διεθνὴς Ἀμνηστία παίρνει διαστάσεις, ἑνὸς διαρκοῦς κινήματος καὶ ὀργανώνει τὸ πρῶτο της διεθνὲς συνέδριο, στὸ Λουξεμβοῦργο.

Ἡ κυριώτερη πηγὴ τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστίας εἶναι ὁ Τύπος: τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως διαβάζουν καθημερινὰ 350 ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, ὅπως ὅλες οἱ ὑπηρεσίες πληροφοριῶν, μὲ μιὰ διαφορά: ἀποβλέπουν στὸ νὰ ἀδειάζουν καὶ ὄχι στὸ νὰ γεμίζουν τὶς φυλακὲς καὶ τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἕνα παράδειγμα, γιὰ τὸ πῶς ὁ Τύπος, ἀκόμα καὶ ὁ λογοκρινόμενος, βοηθάει τὴν Διεθνὴ Ἀμνηστία στὸ ἔργο της. Οἱ ἐφημερίδες τῆς Νότιας Ἀφρικῆς γράφουν καθημερινὰ γιὰ συλλήψεις καὶ καταδίκες ἀνθρώπων, ποὺ ἀγωνίζονται εἰρηνικὰ ἐναντίον τῶν φυλετικῶν διακρίσεων.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ραδιόφωνο παρέχει πολύτιμες πληροφορίες, στὴν ὀργάνωση. Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Σομαλίας, ἀνήγγειλε τὴν καταδίκη σὲ δέκα χρόνια φυλάκιση τριῶν καθηγητῶν, ἐπειδὴ «ἐξύβρισαν» τὸν ἀρχηγὸ τοῦ κράτους. Ἡ εἴδηση, ἀναγγέλθηκε γιὰ «παραδειγματισμό».

«ΔΕΚΤΗΣ ΤΩΝ ΚΡΑΥΓΩΝ»

Ἀλλά, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μαζικὰ μέσα ἐνημερώσεως, ἡ Διεθνὴς Ἀμνηστία ξέρει νὰ ἀκούει τὶς κραυγὲς ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὰ κελλιὰ ὅλου τοῦ κόσμου. Στὰ γραφεῖα της φτάνουν ἑκατοντάδες γράμματα συγγενῶν καὶ συνηγόρων πολιτικῶν κρατουμένων, ἢ ἀκόμα μαρτυρίες μὲ τὴ μεσολάβηση μιᾶς ἐκκλησίας, μιᾶς ὀργανώσεως ἢ κάποιου φίλου ποὺ φεύγει γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Ἀλλά, ἡ καλύτερη πηγὴ εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ πολιτικοὶ κρατούμενοι ποὺ ἢ ἀποφυλακίστηκαν ἢ κατάφεραν νὰ ξεφύγουν στὸ ἐξωτερικό.

Στοὺς κόλπους τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστίας βρίσκονται ἄτομα ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀποχρώσεων. Ὁ Ζὰν—Πιὲρ Νταρμό, μέλος τοῦ γαλλικοῦ παραρτήματος τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστίας, φανατικὸς κομμουνιστής, λέει: «Ἡ γοητεία τῆς ὀργανώσεως ἔγκειται στὸ ὅτι σ' αὐτὴν συμμετέχουν, ὅπως καὶ στὴν Ἀντίσταση, ἄτομα ὅλων τῶν ἡλικιῶν ὅλων τῶν ἰδεολογιῶν».

ΟΜΑΔΕΣ «ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ»

Ἡ Διεθνὴς Ἀμνηστία δὲν περιορίζεται, ὅμως, στὸ νὰ καταγγείλλει τὶς παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἀπὸ τὰ 100.000 μέλη της, περίπου 25.000 εἶναι ὀργανωμένα στὶς «ὁμάδες υἱοθεσίας». Σκοπὸς τῶν ὁμάδων αὐτῶν εἶναι νὰ γράφουν στοὺς 4.000 πολιτικοὺς κρατούμενους ποὺ τώρα ἔχει «υἱοθετήσει» ἡ Διεθνὴς Ἀμνηστία καὶ στὶς οἰκογένειές τους, νὰ τοὺς βοηθάει χρηματικὰ καὶ κυρίως νὰ γραφοῦν διαρκῶς, στὶς ἐνδιαφερόμενες κυβερνήσεις, στὸν ἀρχηγὸ τοῦ κράτους, στὸν διευθυντὴ τῶν φυλακῶν, γιὰ νὰ τοὺς ὑπενθυμίσουν ὅτι παραβιάζουν τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀπὸ τὸ 1969 μέχρι τὸ 1976 ἡ Διεθνὴς Ἀμνηστία «υἱοθέτησε» 13.000 πολιτικοὺς κρατούμενους. Στὴν ἴδια περίοδο, ἀπελευθερώθηκαν οἱ 8.210. Οἱ δήμιοι ἀπεχθάνονται καὶ φοβοῦνται τὴ δημοσιότητα.

Μυστικὸς στρατὸς τῶν Ἀρμενίων ἕτοιμος ν' ἀναλάβη δράση

ΣΑΙΝ ΤΡΟΠΕ (Γαλλία). Μιὰ νέα ἐκστρατεία ἐθνικιστῶν Ἀρμενίων, οἱ ὁποῖοι διακηρύσσουν ὅτι «θὰ κτυπήσουν Τούρκους ἐπισήμους καὶ Τουρκικὰς περιουσίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐπρογραμματίσθη διὰ νὰ ἀρχίση προσεχῶς. Ἡ ὀργάνωσις φέρει τὸ ὄνομα «Μυστικὸς Ἀρμενικὸς Στρατὸς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἀρμενίας», ἐν δὲ ἀνακοινωθὲν ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς «Γενικῆς Ἐπαναστατικῆς Διοικήσεως Ἀρμενίας» ἀπειλεῖ «ἅπαντα τὰ Τουρκικὰ ἱδρύματα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν ὁρίων βολῆς της». Περαιτέρω, τὸ ἀνακοινωθὲν προειδοποιεῖ τὰς κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι παρέχουν προστασίαν εἰς τοὺς Τούρκους καὶ εἰς τὰς Τουρκικὰς περιουσίας ὅτι, ἐὰν δὲν ἄρουν τὴν προστασίαν των «θὰ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ τυχὸν ἀθῶα θύματα, τὰ ὁποῖα θὰ ὑπάρξουν μεταξὺ τῶν ἰδικῶν των ὑπηκόων».

Τὸ ἀνακοινωθὲν συνιστᾶ εἰς τοὺς ταξιδιώτας ὅπως μὴ χρησιμοποιοῦν Τουρκικὰ μεταφορικὰ μέσα, ὡς τὰ Τουρκικὰ ἀεροπλάνα «διότι εἶναι δυνατὸν νὰ καταστοῦν ἀθῶα θύματα τῆς ὀργῆς μας». Ἡ «γενικὴ ἐπαναστατικὴ διοίκησις» ὑπερηφανεύεται ὅτι «διεξῆγεν ἤδη ἐπιτυχῶς», οὐχὶ μόνον τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς Σάντα Μπάρμπαρα τῆς Καλιφορνίας, εἰς τὴν Βιέννην, Παρισίους καὶ τὴν Βηρυτόν, ἀλλὰ καὶ ἐπληξε τὸν ἐχθρὸν ἐντὸς τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐδάφους, εἰς τὴν Ἄγκυραν καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν».

Η ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ

Τὰ γνωστότερα ἐπεισόδια τῆς δράσεως τοῦ Μυστικοῦ Ἀρμενικοῦ Στρατοῦ ἦσαν ἡ δολοφονία τῶ 1973, τοῦ Τούρκου ἀντιπροξένου τοῦ Λὸς Ἀντζελες ὑπὸ τοῦ Ἀρμενίου Μεγκερντὶτς Γιανικιὰν καὶ αἱ δολοφονίαι, τῶ 1975, τῶν Τούρκων πρεσβευτῶν εἰς τὴν Βιέννην καὶ Παρισίους. Ὁ «μυστικὸς στρατός» διατείνεται ὅτι τὸν φόνον τῆς Βιέννης διεξήγαγε «ἡ δύναμις κρούσεως Μποντικιάν», τὸν δὲ φόνον τῶν Παρισίων «ἡ δύναμις κρούσεως Κουρκιὲν Μενικιάν».

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τείνουν νὰ ἐπιβεβαιώσουν τοὺς ἀνωτέρω ἰσχυρισμούς. Ἤδη, ἀνεκάλυψαν, ὅτι τὰ ἀπειλητικὰ σημειώματα, τὰ ὁποῖα εἶχον σταλῆ πρὸ τῶν φόνων εἰς τὴν Βιέννην καὶ Παρισίους, εἶχον γραφῆ εἰς τὴν αὐτὴν γραφομηχανήν, κατὰ δὲ τοὺς Τούρκους ἐπισήμους, ἡ γραφομηχανὴ ἐκείνη ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἀρμενικὴν Λέσχην Παρισίων.

Ἡ «γενικὴ ἐπαναστατικὴ διοίκησις» λέγει ὅτι τὸ προγραμματισθὲν νέον κῦμα διώξεων τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι μία Ἀρμενικὴ ἐκδοχὴ τῆς Ἰρλανδικῆς Πασχαλινῆς ἐξεγέρσεως τοῦ 1916, προτίθεται νὰ δράση ἐπὶ εὐρυτέρας κλιμακος ἀπὸ ὅ,τι ἐπραξε κατὰ τὰ ἔτη 1973 καὶ 1975.

Παρ' ὅλον ὅτι εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἐργάζονται σήμερον πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου Τούρκων, στόχοι τοῦ μυστικοῦ στρατοῦ δὲν θὰ εἶναι οἱ Τοῦρκοι ἐργάται, ἀλλὰ τὰ Τουρκικὰ διπλωματικὰ γραφεῖα καὶ τὰ ἀεροπλάνα τῆς Τουρκικῆς κρατικῆς ἀεροπορίας «Τούρκ Χαβὰ Γιολαρί». Ἡ δράσις τοῦ «μυστικοῦ στρατοῦ» θὰ συνίσταται εἰς φόνους, ἀπαγωγὰς βομβισμοὺς καὶ ἀεροπειρατείας.

ΑΙ ΡΙΖΑΙ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Δικαιολογημένως οἱ Ἀρμένιοι μισοῦν τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἔχουν ἐκδιώξει ἐκ τῶν πατρογονικῶν ἐδαφῶν των, τὰ ὁποῖα κατεῖχον ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων, μὲ τὰς μαζικὰς σφαγὰς τοῦ 19ου καὶ 20οῦ αἰῶνος, ἡ φοβερωτέρα τῶν ὁποίων ἦτο τοῦ 1915, ὅταν οἱ Ἀρμένιοι κατηγορήθησαν ὅτι ἐβοήθουν τὴν Χριστιανικὴν Ρωσίαν. Ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἀρμένιοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, ἐθανατώθησαν κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην γενοκτονίαν τοῦ αἰῶνος. Σήμερον, εἰς τὴν Τουρκικὴν Ἀρμενίαν δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς Ἀρμένιος. Ὅσοι διεσώθησαν ἐκ τῶν σφαγῶν διέφυγον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς ὁποίας τὸ ἔθνος των διετήρει στενοὺς δεσμοὺς ἀπὸ τοῦ 14ου αἰῶνος, ὅταν ἀπέθανε ἐκεῖ ὁ τελευταῖος βασιλεὺς των καὶ ἐτάφη εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων.

Ὑπάρχουν μερικὰ ἑκατομμύρια Ἀρμένιοι οἱ ὁποῖοι ζοῦν ἐκτὸς τῆς Τουρκίας. Οἱ Τοῦρκοι λέγουν ὅτι ἐντὸς τῆς Τουρκίας ζοῦν 70.000 Ἀρμένιοι. Μετὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἵδρυσε τὴν Ἀρμενικὴν Σοβιετικὴν Σοσιαλιστικὴν Δημοκρατίαν ὅπου διατηρεῖται ἀμείωτον τὸ μῖσος κατὰ τῶν Τούρχων.

Τῷ 1972, ὁ Ζὰν—Μαρὶ Κάρζου, υἱὸς ἑνὸς Ἀρμενο—Γάλλου ζωγράφου, ἐκάλεσεν εἰς δημόσιον λόγον του εἰς τὴν Μασσαλίαν, τοὺς ἀπανταχοῦ Ἀρμενίους νὰ συντονίσουν τὴν δράσιν των κατὰ τῆς Τουρκίας. Τὸν Νοέμβριον 1974 ἡ Ἀρμενικὴ ἐφημερὶς τῶν Παρισίων «Χαλαστὰν» ὑπέμνησεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας της ὅτι, διὰ τῶν ἀγώνων της ἡ Ὀργάνωσις Ἀπελευθερώσεως τῆς Παλαιστίνης ἐπέτυχε νὰ ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ των Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ νὰ ἐξωσθῆ τὸ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Οὐνέσκο.

ΤΟ «ΧΡΥΣΟ ΤΡΙΓΩΝΟ»

Ἀδυσώπητο πόλεμο διεξάγει ἡ Ὁλλανδία κατὰ τῆς ἡρωΐνης

ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ. Ὁ διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ναρκωτικῶν τοῦ Ἀμστερνταμ δέν πιστεύει ὅτι ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία κατακλύζει τὸν κόσμον μὲ ἡρωΐνην.

—Ἐκ τῶν 60 κιλῶν, τὰ ὁποῖα κατεσχέθησαν τῷ 1976 ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ἀμστενταμ λέγει ὁ κ. Τόορενσαρ, οὐδὲν ἐν προήρχετο ἐκ τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας. Δὲν ἔχομεν κανένα λόγον νὰ πιστεύωμεν, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Πεκίνου ἐπιδιώκουν νὰ δηλητηριάσουν τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ ἐνστικτοῦ λαθρεμπορίου ἡρωΐνης.

Ὁ ἀστυνομικὸς οὗτος πιστεύει ὅτι ἔναντι ἑνὸς κιλοῦ, τὸ ὁποῖον κατάσχεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, εἰς τὴν Ὁλλανδίαν ὑπάρχουν ἄλλα ἕξακα, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται λαθραίως. Εἶναι δὲ βέβαιος ὅτι τὰ 1.600 γραμμάρια ἡρωΐνης τὰ ὁποῖα εἰσήχθησαν τῷ 1975 εἰς τὴν Ὁλλανδικὴν ἀγορὰν προήρχοντο ἐκ τοῦ «Χρυσοῦ Τριγώνου», δηλαδὴ τὴν Βιρμανίαν, τὴν Ταϊλάνδην καὶ τὸ Λάος.

Τὸ διεξαγόμενον λαθρεμπόριον εἰς τὰς χώρας αὐτὰς εἶναι τόσον σημαντικὸν ὥστε σκεπτόμεθα νὰ ἐγκαταστήσωμεν ἕνα μόνιμον ἐκπρόσ